

dette Diebliff ikke kunne oversee, vil tvinge os til at opgive en væsentlig Deel af vor indirecte Beskatning, og derved tvinge os til at gaae mere over til den directe, men heller ikke dette ligger for nu. Det, der efter min Overtydning for Diebliffet ligger for, er at faae at vide, i hvilken Egenstab vi idag have den Ære at tale med den høitærede Indenrigsminister. Naar vi hidtil have behandlet denne Lov, have vi i ham seet Repræsentanten i Ministeriet for det directe Skattevæsen; men i denne Egenstab optræder han ikke mere, efter hvad jeg har læst i en kongelig Anordning, hvis fuldkomne Veretiggelse jeg ikke anerkjender. Dette vil imidlertid senere komme til at ligge for; men jeg ønsker nu at vide, om den ærede Minister er her paa egne eller paa den Collegas (Finantsministerens) Vegne, som nylig var her? Hans Nærværelse er tilstrækkelig; men vi maae vide, om han er her i den ene eller den anden Egenstab.

Indenrigsministeren: Ja, det forholder sig ganske rigtigt, som den ærede sidste Taler bemærkede, at Skattevæsenet, saavel det directe som det indirecte, fra idag af er overgaaet fra Indenrigsministeriet til Finantsministeriet. Naar jeg dog giver Møde her idag, er det naturligviis, fordi jeg har haft den Ære at forelægge Loven og endogsaa har stillet nogle Ændringsforslag til denne Behandling.

Forsaauidt et æret Medlem har rettet et Spørgsmaal til mig om, hvorvidt Krigsstaten vil blive opkrævet i Sylland, før Krigsstatadeserstatningen er erlagt, skal jeg tillade mig at bemærke, at der forinden 1ste October ikke vil blive opkrævet nogen Krigsstat i Sylland; men hvorvidt Opkrævningen vil kunne udsættes endnu længere, vil komme an paa, om Finantsministeren skjønner at kunne undvære Pengene. Jeg skal dog ikke lade ubemærket, at de Personer, der skulle erlægge Krigsstat, idetmindste for en stor Deel ikke ville være de samme, som have Haab om at faae Krigsstatadeserstatning, og dernæst, at de Stemmer, man hører fra Sylland om Evnen til at udrede Krigsstat, lyde i høi Grad forskjelligt.

Med Hensyn til de af mig stillede Ændringsforslag, troer jeg, hvad Nr. 1 og 7 an-

gaaer, at kunne henholde mig til, hvad jeg i den Anledning har yttret ved anden Behandling, saameget mere som de ere tiltraadte af Udvalgets Fleertal. — Hvad Forslaget under Nr. 2 angaaer, skal jeg tillade mig at bemærke, at den Bestemmelse, der blev vedtagen ved anden Behandling, jo hovedsagelig gik ud paa at overlade til Hans Majestæt Kongen at bestemme Størrelsen af den Krigsstat, som Kongehusets Medlemmer skulle udrede, idet det var overladt til Kongen at bestemme Skatteindtægten; jeg har derfor troet, at der var saameget mindre Anledning til nu at træffe en afvigende Bestemmelse fra, hvad der i denne Retning hidtil har været Regel saavel med Hensyn til Indkomsskatten i Kjøbenhavn som til Krigsstaten forrige Aar, især da der kunde gives en saadan forandret Bestemmelse en Udtydning, som jeg ikke troer, at det er Thingets Mening, at der skal ligge deri. Jeg skulde derfor meget anbefale, at dette mit Ændringsforslag under Nr. 2 maatte blive vedtaget, hvad jeg maaskee saameget mere tør haabe, som ogsaa dette Forslag er tiltraadt af Udvalgets Fleertal.

Æscherning: Da jeg hører, at den ærede Indenrigsminister forhandler med os idag ikke ganske i Egenstab af den Minister, der vil faae Ansvar for denne Lovs Udførelse, saa vil jeg spørge den ærede Minister, om den Minister, som nu har overtaget de her nævnte Forretninger, er Kongerigets Finantsminister eller Finantsminister for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender. Vi have jo seet, at Finantsministeren for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender daglig erobrer Mere og Mere af vort Finantsvæsen og daglig gjør Rigsdagen mindre, og det endogsaa mindre, end den var i 1853, efterat Ministeriet, i Forbindelse med Rigsdagen, havde afgjort, hvad der skulde være særlige Anliggender; thi dengang var det et særligt Anliggende at bestemme Krigsstatadeserstatningen. Denne blev dengang opført med 500,000 Rd., som betaltes af Kongerigets særlige Kasse. Dengang afdisputerede man os ikke denne Ret; men nu maae vi være meget varlige for ikke at miste vore Rettigheder, og det maa derfor være os om